

Trivium Revue

ZÁŘÍ A ŘÍJEN 2017

CESTIČKA

DO ŠKOLY...

EDITORIÁL

Máme tu nový školní rok a s ním i vydání našeho časopisu! A s novým školním rokem je tady i nová školní redakční rada. Odešlo nám šest redaktorů a přišel pouze jeden... Přesto jsme se všichni snažili a výsledkem je toto velmi obsáhlé a skvělé číslo!

Dozvíte se, co dělali naši redaktori o prázdninách a také to, co se na škole přes prázdniny změnilo. Dále zde najdete nějaký ten tip na film či na adrenalinový výlet. Můžete si přečíst i několik zajímavostí o Švýcarsku a pokud máte rádi komiks, pak vás jistě zaujme i ten náš - od nové redaktorky Majdy. Udělejte si pohodlí, uvařte si teplý čaj a v klidu užijte chvíle při četbě nového čísla našeho časopisu!

Tereza Grulichová, šéfredaktorka, 9. ročník

English Camp 2017

Ahoj! Letos o prázdninách jsem jela na vůbec první English Camp, který pořádala Církev bratrská z Bystrého a Dobrušky. Byl to nejkrásnější zážitek z prázdnin. Zajímalo by vás, co to English camp je? Tuto otázku jsem si pokládala (před tím než jsem se přihlásila) taky. Měla jsem spoustu otázek, nevěděla jsem, co od toho mám čekat. Bála jsem se, že nebudu schopná se s nějakým Američanem bavit. Měla jsem z toho opravdu velké obavy. Nakonec se mi z English Campu nechtělo odjet! Skamarádila jsem se s několika Američany i s Čechy. Zlepšila jsem si svoji angličtinu. Dokázala jsem si povídat s Američany bez toho, aniž bych nevěděla, jak říct nějaké slovíčko, větu. Angličtina mi v tu chvíli naskakovala úplně sama. A nebyla jsem sama. Několik lidí prožívalo stejné pocity jako já. Byla jsem překvapená, jaká slovíčka znám! Je to skvělý zážitek nejen na procvičení a zlepšení angličtiny. A teď k vysvětlení? English Camp je skvělá možnost, jak strávit týden s bandou mladých lidí a přitom si procvičit svou angličtinu. Jedná se o týdenní pobyt s výukou angličtiny, kterou vedou studenti z USA. Výuka probíhá v malých skupinkách dle jazykových schopností účastníků. Vyučující se snaží dělat vše zábavnou formou a hlavní důraz je kladen na konverzaci, během které si studenti vyzkouší, jak se angličtina používá v praxi. K prohloubení konverzace slouží celkový denní program. Češi jsou ubytováni na pokojích s Američany, sedí spolu u jídla, sportují a tráví společně čas. English Camp je určený pro lidi ve věku 14-26 let. Pokud byste se chtěli dozvědět víc, podívejte se na stránky www.englishcampbystre.cz nebo můžete zhlédnout video z letošního bystrského English Campu na Youtube (English Camp Bystré 2017). O letních prázdninách se v ČR koná několik desítek English Campů. Je to opravdu skvělý zážitek a všem doporučuji, aby se ho alespoň jednou v životě zúčastnili. Pokud byste chtěli vědět ještě více, určitě můžete zajít za mnou nebo za Sárou Jechovou. Rády vám k tomu něco řekneme. Na video se určitě koukněte, třeba vás na další camp naláká. Těším se, že se někdy na English Campu potkáme!

Tereza Grulichová, 9. ročník

25 zajímavostí o Švýcarsku

1. Ve Švýcarsku někteří lidé ještě stále a pravidelně jedí psi a kočičí maso. V zemi je to legální.

2. Švýcarsko dalo ženám volební právo teprve v roce 1971.

3. Průměrný dospělý člověk ve Švýcarsku má čisté jmění ve výši 513 000 USD= to je 13 355 955,00 Kč.

4. Švýcaři mají druhou nejvyšší průměrnou délku života na světě - 83,4 let.

5. Vzhledem k tomu, že morčata jsou náchylné k osamělosti, tak je ve Švýcarsku nezákonné vlastnit jen jedno.

6. Švýcaři vlastní více zbraní na hlavu než Iráčané.

7. Nejdelším tunelem na světě je 57 km dlouhý tunel Gotthard, vedoucí pod Alpami ze Švýcarska do Itálie. Jeho výstavba trvala 17 let.

8. Švýcarsko poslalo v roce 2003 do Afghánistánu 31 vojáků. Je to jeho první vojenské nasazení od roku 1815.

9. V roce 2015 měla společnost Apple větší hodnotu než Švýcarsko, Švédsko či Nigérie

10. Švýcarsko je jednou ze dvou zemí, které mají čtvercovou vlajku. Druhou zemí je Vatikán.

11. Ve Švýcarsku mohou občané napadnout jakýkoliv zákon schválený parlamentem za předpokladu, že nasbírají minimálně 50 000 podpisů do 100 dnů.

12. Ve Švýcarsku existuje 208 hor, které mají přes 3000 metrů.

13. Švýcarsko je připraveno na jadernou válku. Stále tam existuje dostatek protiatomových krytů, které by stačily pro celou švýcarskou populaci. Ze zákona k nim musí mít každý přístup.

14. Ve Švýcarsku je stále povinná vojenská služba.

15. V neděli se podle zákona nesmí ve Švýcarsku dělat hluk, věšet venku prádlo, mýt auta nebo recyklovat láhve. Cílem zákona je zajistit poklidnou a krásnou neděli.

16. Téměř polovina manželství ve Švýcarsku končí rozvodem.

18. Více než polovina švýcarské elektrické energie pro domácnosti se vyrábí ve 556 vodních elektrárnách.

17. Švýcarsko neřídí jedna hlava státu. Místo toho má sedmičlennou výkonnou radu, která slouží jako kolektivní hlava státu.

19. Učitelé ve Švýcarsku patří k nejlépe placeným. Jejich průměrný roční plat je 61 430 eur.= 1 599 330,05 Kč.

20. Švýcaři jí víc čokolády, než kterýkoliv jiný národ na světě - zhruba 11 kg ročně na osobu.

21. Na vlakovém nádraží Aarau se nachází druhý největší evropský ciferník. Má v průměru 9 metrů.

23. Ve Švýcarsku existuje daň z vlastnictví psa. Roční daně jsou stanovovány podle velikosti a hmotnosti psa. Majitelé psů jsou povinni absolvovat školení a naučit se, jak správně pečovat o své domácí mazlíčky.

22. Švýcaři vynalezli instantní kávu. Nescafé vytvořila švýcarská firma Nestlé v roce 1938.

24. Švýcaři vynalezli suchý zip, celofán, švýcarský armádní nůž, absint, škrabku na brambory, font Helvetica, LSD, müsli, jedlé čokoládové zlato a mléčnou čokoládu. Byli také průkopníky v bobování a sáňkování.

25. Ve Švýcarsku je zakázáno dát dítěti jméno, které by mohlo poškodit jeho zájmy.

Tábor na tajuplném ostrově

Náš tábor měl téma Tajuplný ostrov a konal se od 5. 8. - 12. 8 na chatě Start v Deštném v Orlických horách, kde jsme též byli ubytovaní. Po příjezdu jsme si vybrali pokoje a vybalili věci. Já jsem bydlela s Klárou, Alicí a Jáňou. Po výborném obědě jsme se seznámili s vedoucími. Byli to Jirka, Kivi, Šárka a Pavla. Potom jsme šli do lesa, kde jsme hráli první hru - hledání cedulky se svým jménem a následné rozdělení do týmů. Samozřejmě tu byly i děti, které neuměly číst, a tak si musely vybrat někoho staršího, kdo jim pomohl hledat. No a to bych nebyla já, aby si mě nevybrala malá Vendulka. Po nějaké chvíli jsem zjistila, že jsem v modrém týmu a Vendulka ve žlutém. V mém týmu dál byl Kuba, Pepa, Majda, Kája, Vojta a já. Po rozdělení do týmů jsme v lese měli najít písmena, která vytvořila název našeho kmene. Náš název byl Alawot. Zelený tým byl Xixave, růžový tým byl Barobe a Zafyra byl žlutý tým. Potom jsme hráli ještě další hry a za každou hru jsme dostali

diamanty, za které jsme si potom mohli něco vyměnit v „obchodě“. Po dalších hrách už byl čas na večeři, a tak jsme se museli vrátit. Večerka byla v deset. Všichni jsme byli tak unavení, že jsme zalezli do postele a usnuli. Snídaně byla od osmi a my s holkama jsme byly skoro po každé na snídani první. Až se všichni nasnídali, tak jsme chodili do lesa a hráli hry. Vždy jsme se vrátili na oběd a šli jsme zase do lesa. Po večeři byla volná zábava a někdy i diskotéka. Her jsme si užili až až.. Mě asi nejvíc bavila dráha z lan, po které jsme museli co nejrychleji převést kruh na druhý konec a ještě hra, při které si celý tým sedl do řady a ten poslední se musel přemístit dopředu a takhle jsme museli zdolat celý kopec dolů. Potom jsme taky bátikovali trička. Ve středu nás opusti-

ly dvě holky a jely na ostrov „vyloučení“ a my jsme vytvářili nové týmy. Náš tým se jmenoval Xixabe a byl v něm Davídek, Pepa, Lucka, Johča, Čak, Mariánka a já. Jeden den musel Jirka s Elzou, Čakem a Kivim na svatbu, takže jsme byli jenom na chatě a druhý důvod byl, že bylo ošklivě. Takže jsme vyráběli puzzle a další věci. Jeden den jsme měli z někoho udělat papouška, nejdřív to měl být Čak, ale po několika neúspěšných pokusech jsem byla zvolena já. Papoušci se nám všem povedli. Poslední den jsem s holkami vstala trochu dřív, abychom si stihly zabalit. Moje mamka jako obvykle přijela poslední, ale mě to nevadilo. Pro mě bylo hlavní, že jí zase vidím.

Denisa Andrášková 7.ročník

S dobrušskou Zuškou v Holandsku

Rád bych se s vámi podělil o zážitky z pobytu v Holandsku, na který jsem jel s výtvarným oborem ZUŠ v Dobrušce ve dnech 22. – 31. 8. 2017. Jelo nás šest. Honza, já, Lucka, Ema, Linda, Dorča a paní učitelka Pěťa Žďánská. Naše výprava začala v Dobrušce, pokračovala přes Prahu, Amsterdam a končila v holandském městečku Ter Aar. Bydleli jsme v rodinách. Já bydlel u Patricie a Chrise Hoogervost. Protože v Holandsku už skončily prázdniny a děti chodily do školy, několikrát jsme se účastnili společné výuky výtvarné výchovy. Vytvářeli jsme obraz, který měl prezentovat portrét ve stylu malíře Františka Kupky.

S naší hostitelskou rodinou jsme byli na pouti a zúčastnili jsme se závodu postelí. Ty spočívají v tom, že jeden leží a řídí a druhý tlačí něco jako postel (viz obrázek).

Také jsme navštívili koňskou farmu „Rigo ranch“, kde chovají koně a z jejich mléka vyrábějí čokoládu. Tu jsme si mohli sami vyrobit a bylo to velice zajímavé.

S dobrušskou Zuškou Holandsku - pokračování

Hodně času jsme strávili malováním akvarelů, což pro nás byla nová zkušenost. Během malování nám radili holandské umělci. Ti nám ukázali i svoje práce. Tato technika je zajímavá a my jsme si domů odvezli naše první akvarelové obrazy.

Jeden den jsme také navštívili dům pro seniory, kde jsme malovali jejich portréty. Já maloval paní, která sedí proti mně. Pak jsme společně povečeřeli.

Jeden den jsme navštívili ateliér sochařky, kde jsme si sami vyzkoušeli vytesat obrázek do kamene. Já jsem dělá hlavu orla.

Poslední den nastalo loučení ve škole, které bylo velmi přátelské a vřelé. Pak už nás čekal návrat domů. Celý pobyt jsem si moc užil, byla to výborná zkušenost a těším se, až naši noví přátelé přijedou k nám.

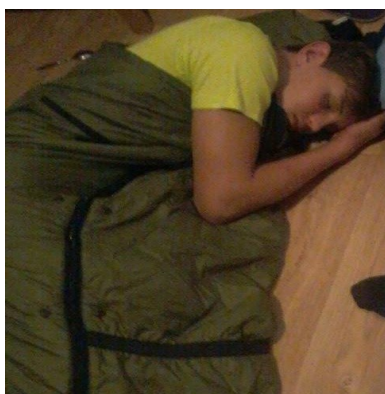
Šimon Švejda 8. ročník

Devátáci na Zdobnici

V pátek 6. 10. jsme my - devátáci - vyrazili do Rychnova nad Kněžnou na výstavu středních škol. Ráno jsme se sešli s paní učitelkou Kárníkovou v Dobrušce a jeli autobusem do Rychnova, kde si nás převzala paní učitelka Bašková. Když jsme si celou výstavu prošli, dostali jsme rozchod. Bohužel dost přšelo, a tak jsme si krásy Rychnova moc neužili. Po jedné hodině jsme jeli autobusem na Zdobnici, kam jsme dojeli asi za hodinu, a kde už na nás čekala paní učitelka. Provedla nás celou chalupou a pomalu jsme se začali „zabydlovat“. Navečer jsme dostali hlad, a tak jsme šli grilovat do nedalekého

bufetu, v zimě používaného lyžaři. Vojta Hejzlar nám připravil výborné maso a zeleninu, za což mu děkujeme. Pak už jsme jen jedli, poslouchali písničky a bavili se. Ráno jsme se nasnídali a pár spolužáků už muselo odjet. K obědu nám paní učitelka udělala palačinky. Potom jsme měli dost času, tak jsme diskutovali o organizaci školních akcí. Kolem páté celá akce skončila a všichni jsme odjeli domů. Tímto bych chtěla poděkovat paní učitelce Baškové a paní Rybickové za uspořádání skvělé akce. Všichni jsme si to moc užili. Děkujeme.

Agáta Gazdíková, 9. ročník

Rozhovor s paní učitelkou Irenou Pařízkovou

aneb jaké je to učit první třídu

Kolik prvňáčků máte ve třídě?

V 1. třídě mám 18 žáků, což je úžasný počet. Snad jim ta touha po znalostech, kterou někteří mají, vydrží dost dlouho. Budu se o to hodně snažit.

Jak dlouho Vám trvá, než si zapamatujete všechna jména dětí?

Většinou se v přípravném týdnu seznamuji se jmény dětí a podepisuji jim některé pomůcky, takže již druhý den ve škole je oslovuji jejich křestními jmény.

Bylo vaše přání mít první třídu?

Ano, jsem ráda, že zase mohu 1. třídu učit. Těšila jsem se tak, že jsem hodně dní o prázdninách vyráběla pomůcky pro svoje žáčky. Je u nich za ten 1. rok vidět největší pokrok v učení se, znalostech i v práci.

Co vás na té práci nejvíce baví?

Baví mě asi vše. Prvňáčci chtějí totiž všechno zkusit a to je parádní – když nemusím někoho do něčeho nutit. Strašně ráda jim čtu, hltají každé slovo a krásně poslouchají.

Je něco, co je pro vás těžké při práci s prvňáčky?

Nejtěžší je udržet si správný a zdravý hlas, který by zvládal v pohodě číst, chválit, odpovídat na všetečné otázky, zpívat, ...mně to moc nejde, ale po třech měsících si zvyknu já i můj hlas.

Je to s první třídou náročnější než s jinými ročníky?

V předchozí otázce jsem to již naznačila – v 1. třídě je to náročné na hlas první tři měsíce. Žáci vše nové poznávají a stále se ptají. A já poctivě odpovídám, takže mluvím a mluvím a mluvím až do odpoledne (někdy prý i v noci).

Kolikátí vaši prvňáčci to jsou?

Za celou dobu, co učím – a je to dlouho – jsou to teprve čtvrtí prvňáčci v řadě. Doufám, že mi pan ředitel dovolí si je dovést až do třídy páté.

Byl už nějaký z prvňáčků v ředitelně kvůli chování?

Tak tento pojem „být v ředitelně kvůli chování“ v 1. třídě ještě neznáme a doufám, že ho ani nepoznáme. I když, už jsme z chodby něco zaslechli.

Děkuji za rozhovor.

Adam Baďo, 7. ročník

TIP NA ADRENALINOVÝ VÝLET

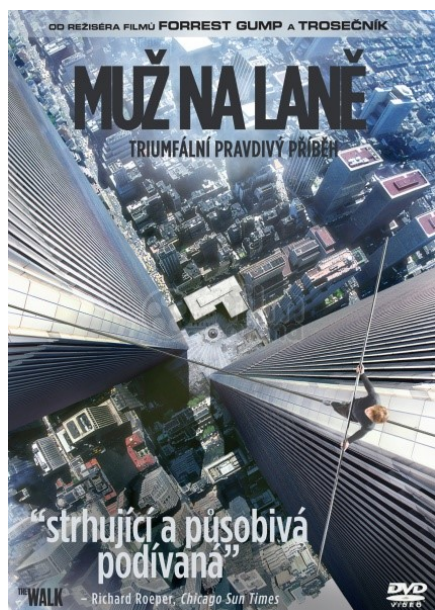
Chcete si vyzkoušet jiný sport?

Máte příležitost! Letos se v lyžařském středisku Říčky v Orlických horách otevřel nový bikepark. Zde si můžete vyzkoušet červenou trať, která je postavena jak pro zkušené jezdce, tak pro začátečníky. I když je vám teprve osm nebo už je to nějaký pátek, co jste oslavili půlstoletí, můžete si takový sport oblíbit vy i celá vaše rodina. Přímo pod sjezdovkou je půjčovna, kde si můžete zapůjčit kolo, jaké potřebujete a s ním i přilbu a chrániče. Ochranné pomůcky vám osobně doporučuji.

Joachim Kiszka 7. ročník

FILMOVÝ TIP – “MUŽ NA LANĚ”

Podle mě je to je jeden z nejlepších filmů natočený podle skutečného příběhu, jaký jsem kdy viděla. Ocení ho hlavně diváci, kteří milují napínavé filmy s příběhy podle pravdy (nebo nafilmovaný takzvaný zločin STOLETÍ). Je to dobrodružné, drama, thriller a životopisné. Já jsem před tím ani netušila, že nějaký Joseph Petit vůbec existoval. Rozhodně ho každému doporučuji. Film vypráví o tom, jak se dvanáct lidí prošlo po měsíci, ale jen jediný člověk přešel mezi věžemi světového obchodního centra (dvojčaty v New Yorku), a v jeho stopách se již nikdy nikdo nebude mít možnost vydat. Philippe Petit pod vedením Papa Rudyho je se svými společníky a za asistence netradiční skupiny dobrovolníků z celého světa nucen překonávat nepopsatelné problémy a vypořádat se se zradami, neshodami i nespočtem rizik, která uskutečnění celé akce ohrožují, mají-li mít šanci realizaci svého bláznivého plánu správně zorganizovat a provést.

Sára Jechová, 8. ročník

Rozhovory z ředitelny

Jaký názor máte na migrační krizi?

Vnímám silnou potřebu pomoci lidem v nouzi, ale zároveň vím, že není v našich silách všechny migranty umístit do Evropy. A tento rozpor nedokážu vyřešit. Dlouhodobé a trochu nereálné přání je pomoci těmto lidem v jejich domácím prostředí.

Koho byste ze současných kandidátů volil?

Nejsem ještě úplně rozhodnut, ale z nynějších kandidátů pana Drahoše.

Co si myslíte o Evropské Unii?

EU potřebuje změnu, aby nebyla tak byrokratická, ale rozhodně se domnívám, že musíme být její součástí a na její změně se podílet.

A co o Severoatlantické Alianci?

Z dávné i nedávné historie jsem natolik poučen, že vím, že je NATO pro ochranu našeho státu naprosto nezbytné.

Co vnímáte jako nejvyšší hrozbu pro ČR?

Východ, všechno co tam je. Rusko, Čína, Severní Korea.

Co se týče Zemanovy politiky, v čem vidíte chyby?

V negativismu a pohrdání lidmi.

A co se týče prezidentských voleb v USA, koho byste volil, Clintonovou nebo Trumpa?

Ani jednoho.

V USA byste se přidal spíše k demokratům nebo republikánům?

K republikánům.

Co si myslíte o hospodářství ČR?

Zápory, že se stáváme montážní fabrikou vyspělých států, jako je Německo, Francie nebo Anglie..., ale věřím, že se to v průběhu pár let bude otáčet, pokud se naší prioritou stane vzdělání.

Zasadil byste se o euro v ČR?

Nejsem ekonom, takže nedokážu přesně říct výhody a nevýhody, ale mně osobně po zkušenostech například ze Slovenska nebo Slovinska by mi zavedení eura nevadilo. Slyšel jsem k tomu dobrý vtip... *Je mi úplně jedno, v jaké měně nebudu mít peníze.*

Proč myslíte, že skončila Římská Říše?

Lidstvo a jejich morálka selhaly.

Vzhledem k nutnosti neutrality mé role jakožto novináře, se k tomu nebudu vyjadřovat...

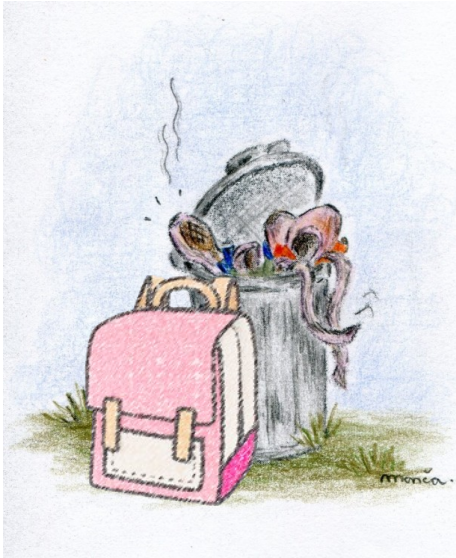
Daniel Pacourek, 8. ročník

Z hodin mediální výchovy

Téma " O čem přemýšlí školní taška"

Na kraji města stála jedna popelnice. Byla tam sama, protože její kamarádku „papírovku“ odvezli, když ji v noci nějaký opilec prokopl. Od té doby se cítila opuštěná. Lidé do ní vyhazovali jen smetí, a s tím nebyla žádná řeč. A tak tam stála sama a byla smutná, že nemá žádného kamaráda. Jednoho dne ale k popelnici přišla nějaká holka. Chvilku se dívala na věc, kterou držela a pak jí vhodila dovnitř a odešla. Byla to školní taška. Očividně už měla něco za sebou. Popelnice byla ráda, že do ní něco jiného než to pro-
přišla?“, zeptala se tašky. osm let... a přišla jsem? byla na tolika místech. poprosila popelnice, neslyšela“. Všechno to dě. Prodávaly se tam já, batohy i kabelky. Jed- jedna malá holčička. mně a jinou tašku už tři roky mého mládí byly nosila do školy, kde po li, pořád mě někam od- učebnice, co ve mně smívaly. Pak to ale při- la do školy
ke mně všichni chovali hezky, nikdo po mně nedupal, a učebnice i sešity byly milé. To byla mo- je nejlepší léta. Ale jak už to tak chodí, už jsem cítila, že stárnu. Tak jsem se snažila užívat si své poslední dny v Dobřanech. No, a dnes to přišlo. Důchod. Ale za všechno, co se stalo jsem vděčná. Měla jsem krásný život.“ Vrz! Někdo popelnici otevřel, vzal a převrátil. Popeláři. Auto odjelo a popelnice zase zůstala sama. Ale tak nějak si najednou připadala šťastná...Byla ráda, že poznala někoho tak vděčného a milého.

konečně někdo vyhodil tivné smetí. „Odkud jsi „Jo, dnes je mi zrovna Já toho tolik zažila a „Vyprávěj mi o tom,“ která o světě už dlouho začalo v jednom obcho- školní tašky, jako jsem noho dne tam přišla Hned se rozběhla ke nechtěla ani vidět. První otrěsné. Holčička mě mně její spolužáci šlapa- nášeli a schovávali a ty nosila, se mi pořád po- šlo. Holčička přestoupi- v Dobřanech. Tam se

Agáta Gazdíková, 9. ročník

**Časopis vydávaný žáky
ZŠ TRIVIUM PLUS, o. p. s. Dobřany**

**Obsah tohoto časopisu je připravován žáky školy a nepro-
chází redakční úpravou. Názory autorů jednotlivých článků
nemusí vyjadřovat názory školy.**

Případný výtěžek z prodeje tohoto časopisu je věnován na školní aktivity.